

У неділю, 28 жовтня, о 4:00 год. за київським часом країна переходить на зимовий час. Для цього необхідно перевести стрілки годинників на годину назад

7

Письменник, сценарист і драматург Богдан Жолдак в інтерв'ю «УК» розмірковує про майбутнє кінематографа, книговидавництва, нації

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 27 ЖОВТНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№202 (6318)

ЦИТАТА ДНЯ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«Російський агресор має зрозуміти: всі його дії на порушення міжнародного права й двосторонніх угод і надалі зустрічатимуть відповідь демократичної спільноти».

Президент про Резолюцію Європарламенту щодо ситуації в Азовському морі

На вугільну галузь очікують зміни

ПОДОЛАННЯ КРИЗИ. Невдоволення роботою керівників вугільної галузі висловив Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, ініціювавши негайну підготовку покрокового плану дій — до кінця року та на 2019-й — для усунення диспропорцій та неефективного управління процесами, передусім фінансовими.

«Реальний стан справ не оптимістичний. Та ми бачимо перспективу зростання споживання українського вугілля. Отже, треба збільшувати видобуток, інвестувати в нього, в умови праці шахтарів, — сказав Прем'єр під час спеціальної галузевої наради. — Я поставив чітке завдання: сформувати план роботи». Його буде спрямовано зокрема на усунення диспропорції між собівартістю й ринковою ціною. Адже саме так формується заборгованість перед гірниками, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Серед подальших кроків глава уряду вказав на необхідність створення національної вугільної компанії, яка об'єднала б вугільні шахти й відстежувала б ситуацію в галузі й на ринку енергоносіїв.

ЦИФРА ДНЯ

29,9 млрд грн

становили пенсійні виплати в жовтні.

Фінансування пенсій за листопад

розпочнеться 1 числа, а виплата — з 4

Як ви й просили — в «яблучко»!

Сергій Шимчак, Майя Москвич та Андрій Усач (зліва направо) ще раз нагадали: українці добре стріляють з усього

ІГРИ НЕСКОРЕНИХ. Під завісу змагань українські лучники вибороли «золото» в командному заліку, а Майя Москвич — ще й в індивідуальному

Газета для тих, хто приймає рішення

14 вересня стартувала передплата на 2019 рік. Передплату приймають усі відділення зв'язку Укрпошти. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	30 грн	52 грн
на 3 місяці	90 грн	156 грн
на півроку	180 грн	312 грн
на рік	360 грн	624 грн
	Соціальний передплатний індекс 40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2019 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздрук»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 26 жовтня 2018 року

USD 2833.5582 за 100 доларів США EUR 3234.7900 за 100 євро RUB 4.3098 за 10 рублів AU 349136.87 AG 4178.08 PT 234335.26 PD 318775.30 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Україна й Білорусь співпрацюватимуть областями

ДОБРОСУСІДСТВО. Президент Петро Порошенко взяв участь у Першому форумі регіонів

Любов ДМИТРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

У Гомелі відбулася зустріч Президента Петра Порошенка з гостинним господарем форуму білоруським колегою Олександром Лукашенком у форматі віч-на-віч. Глава Української держави подякував за ініціативу проведення Першого форуму регіонів обох країн і відзначив його результативність. Підписано кілька угод між областями, планують ухвалити інші документи.

Зокрема, підписано угоди та меморандуми про міжрегіональну співпрацю між Київською ОДА та Гомельським облвиконкомом; між Київською ОДА та Мінським облвиконкомом; між Рівненською ОДА та Брестським облвиконкомом; між Запорізькою ОДА та Брестським облвиконкомом; між Запорізькою ОДА та Мінським облвиконкомом; між Запорізькою ОДА й Могильовським облвиконкомом; між Запорізькою ОДА та Гомельським

облвиконкомом; між містами Дніпро й Гомель.

Український Президент зазначив, що співпраця між нашими країнами ґрунтується на дружбі. «Ми абсолютно впевнені, що відносини вийшли на серйозне зростання. Економіка наших країн демонструє, що приріст становить понад 23%», — зауважив він, додавши, що відбувається зростання поставок української продукції до Білорусі, й для України дуже важливо зберегти ці тенденції.

У присутності глав двох держав було підписано угоду про реадмісію. Підписання документа сприятиме подальшому розвитку добросусідських відносин між Україною та Республікою Білорусь, дотриманню Україною її обов'язків перед світовою спільнотою щодо запровадження ефективних заходів здійснення державної політики у сфері реадмісії осіб. Документ підписали голова Державної міграційної служби Максим

Наша громада підтримує тісний зв'язок з Батьківщиною

Соколюк і міністр внутрішніх справ Республіки Білорусь Ігор Шуневич.

Міністр закордонних справ Павло Клімкін і його білоруський колега Володимир Макей підписали План консультацій між дипломатичними відомствами на 2018—2019 роки. Також було підписано угоду між Міністерством молоді та спорту й Мініс-

терством спорту і туризму Білорусі про співпрацю в галузі фізичної культури і спорту.

Віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадій Зубко зазначив, що Україна та Білорусь повинні окреслити стратегічні тренди подальшої співпраці не лише між країнами, а й між регіонами, які

дадуть змогу вийти на нові європейські ринки.

«Цей форум має показати, що не тільки країни є інвестиційними хабами, а й кожен регіон, який може залучати інвестиції й давати спільні прибутки двом державам. Сьогодні на форумі представники бізнесу із 17 регіонів України і близько 100 українських компаній вже підписали меморандуми про міжрегіональну співпрацю на сотні мільйонів. Для нас дуже важливо показати Україну не тільки з точки зору економіки, а й продемонструвати потенціал туризму, культури і всього, що об'єднує наші народи», — зазначив Геннадій Зубко.

2018 року Україна планує досягти 5,2% товарообігу з Білоруссю. «Порівняно з 4,6% у 2017 році це амбітні плани. Але потенціал набагато більший — 8 мільярдів доларів, якого ми плануємо досягти не лише за рахунок експорту та імпорту, а насамперед розвитку виробни-

чої кооперації, яка створить нові спільні продукти з Білоруссю, просуваніме їх на європейські ринки. А це зовсім інші прибутки, обсяг експорту й рівень партнерства», — наголосив урядовець.

Того самого дня Петро Порошенко зустрівся із представниками української громади Білорусі. Він наголосив, що українсько-білоруський кордон — це кордон дружби, і в жодному разі не маємо допустити, щоб Росія скористалася ним із ворожою метою.

«Це кордон дружби, і в жодному разі не маємо допустити, щоб для України з території Білорусі була будь-яка загроза. Ми не чекаємо, знаємо, що цього не буде і, звичайно, не хочемо, щоб Росія використала Білорусь, щоб зайти нам у фланг», — сказав глава держави. Петро Порошенко зазначив, що радий зустрічі з українцями Білорусі, й подякував за їхню роботу для консолідації двох справді братніх народів.

Депутат ПАРЕ Емануеліс Зінгеріс:

«Черствість і залізобетонність Кремля настільки обурює, що нейтральним залишатися важко»

Російська влада продовжує шалений тиск на всі статутні органи Ради Європи, вимагаючи безумовного повернення делегації Рад РП у ПАРЕ. Проте попри всі можливі заходи, серед яких і підкуп політиків, і грошовий шантаж, і політичне лобіювання, ці зусилля російської влади залишаються марними. Востаннє це довело рішення депутатів ПАРЕ відкласти розгляд змін правил регламенту асамблеї, які в разі ухвалення могли б гарантувати повернення російської делегації у січні 2019 року.

Про те, чому депутати несподівано вирішили поховати пропозицію резолюцію і як сприймають нинішню російську владу в Європі, «УК» поговорив з литовським депутатом від Європейської народної партії Емануелісом ЗІНГЕРІСОМ.

УК Пане Зінгерісе, яке на сьогодні, на вашу думку, ставлення асамблеї до російського питання?

— Такого зцементованого негативного ставлення, яке наклікала на себе Росія в ПАРЕ, я ще не бачив ніколи, хоч депутат цієї асамблеї не один рік. Я був депутатом і 1996-го (рік вступу Росії до Ради Європи. — Ред.). Тоді до складу російської делегації входив відомий правозахисник Сергій Ковальов, та й решта її членів були переважно політиками-демократами. Усім у ПАРЕ тоді здавалося, що Ро-

сія стоїть на порозі демократії, тому так радісно вітали її в Раді Європи.

УК Проте план російського лобі у ПАРЕ зі зміною правил регламенту під Росією все-таки дійшов майже до фінальної стадії.

— Доповідь, яку підготувала пані Суттер (доповідачка з питань зміни правил регламенту ПАРЕ. — Ред.), чудова, і я не підозрюю її в обстоюванні чийось політичних інтересів — вона прекрасна людина й непересічний політик. Проте їй довелося писати доповідь за дуже надзвичайних обставин. Ось уже два роки Росія намагається настрахати деяких слабкодушких парламентаріїв і працівників апарату Ради Європи, які отримують тут зарплату, несплатою своїх десяти відсотків внеску до бюджету. Це має вигляд, ніби вам приклали до скроні наган і змушують вас вести якісь дискусії. Щоб зняти ефект присутності нагану, я запропонував розділити ці десять відсотків між державами-членами РЕ і лише після цього повернутися до обговорення Росії. А говорити є про що. Особливо після втручання Москви у вибори багатьох країн, після всіх цих середньовічних отруєнь у стилі кардинала Ришельє, з огляду на масові переслідування російських демократів і порушення прав людини. Це все дуже страшно. Я

доповідач ПАРЕ у справі розслідування вбивства Бориса Немцова та переслідування російською владою українського режисера Олега Сенцова. Мені хотілося б бути нейтральним. Але черствість і залізобетонність Кремля настільки вражає та обурює, що нейтральним залишатися важко.

УК Ви були здивовані, що асамблея вирішила не давати шансу росіянам повернути собі право голосу в ПАРЕ наступного року?

— Рішення асамблеї відкласти розгляд резолюції щодо зміни правил регламенту, передавши її на доопрацювання в комітеті, виявилось для всіх несподіваним — цього не можна було передбачити. Воно означає, що представники всіх політичних фракцій не були готові міняти правила, щоб хоч якось дати російській делегації шанс на повернення. Тобто Росія довела настрої в асамблеї до точки кипіння.

Голосування засвідчило, що Москва не може перетягнути на свій бік ПАРЕ, кидаючи в тюрми людей за політичні погляди, підтримуючи радикальні рухи у всьому світі, маніпулюючи виборами в демократичних країнах. Тепер навіть ті країни, які раніше над цим не замислювалися, розуміють, який важливий захист загальнолюдських цінностей і здобутків демократії. Хоч слова про європейські цінності викликають у Москви лише зневажли-

ДОСЬЄ «УК»

Емануеліс ЗІНГЕРІС. Народився 1957 року в Каунасі (Литва). 1981 року з відзнакою закінчив Вільнюський державний університет за фахом «філолог литовської мови та літератури». У 1990 — 1992 рр. — депутат Верховної Ради Литовської РСР. З 1992 по 2000 роки і в 2004 році обирався депутатом Сейму Литовської Республіки. Володіє литовською, англійською, польською, німецькою та російською мовами. У 2012 році його оголошено персоною нон-грата в Білорусі за критику тамтешнього політичного режиму.

вий сміх. Але попри смішність пана Лаврова, захист і обстоювання європейських цінностей — це те, для чого працює ПАРЕ. І нинішня поведінка Кремля лише зміцнює цю нашу позицію.

УК Ви вважаєте, що дії ПАРЕ можуть кардинально вплинути на поведінку російської влади?

— Гадаю, вона не надає великого значення тому, що відбувається тут, в асамблеї. Вони залякують тим, що не виконуватимуть рішень Європейського суду з прав людини, хоч Росія посідає перші сходинки серед країн, чії громадяни подали найбільше скарг на державу до ЄСПЛ. Вони кричать, що їх вигнали з ПАРЕ і вони не члени Ради Європи. Але посол Росії найактивніше виступає на засіданнях Комітету міністрів

РЕ. Російська делегація самоусунулася з ПАРЕ, бо Держдумі просто не надсилає заявки на її участь у сесіях. При цьому вони роками звинувачують нас, згадуючи чомусь бомбардування НАТО в Югославії. Можливо, їм ліпше пригадати вбивство Немцова чи страждання політ'язнів у таборах і подумати над тим, що влада витворює з російським народом і до чого докотилася російська демократія? Мило, звичайно, що пан Путін у Гельсінкі поруч із паном Трампом з усмішкою промовляє: «Дві демократії». Насправді це схоже на карикатуру. Бо на столі російського генштабу лежить план із захоплення нових територій. Молдова, Грузія, Україна... Хто наступний?

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»,
Страсбург — Київ

КУЛЬТУРА

Сучасність зустрілася з ретроспективою

МИСТЕЦТВО. У Будинку художника відкрилася виставка до 80-річчя Національної спілки художників

Георгій-Григорій ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Твори українських митців — понад 600 у семи залах — можна побачити у столичному Будинку художника. Тут представлено роботи з мистецьких скарбниць і щойно написані — з усіх регіонів України. Це живопис, скульптура, декоративно-прикладне мистецтво. На відкриття завітали майже 400 відвідувачів.

Зупиняюсь біля портрета Тетяни Яблонської на тлі її славнозвісної картини «Хліб» художника В. Ковтуна. На виставці є й робота самої Тетяни Нилівни «На дачі» (1997). Жінка з непрописаним обличчям у синіх і тьмяно-зелених кольорах на ганку. Є тут роботи інших класиків: від ксилографії «Селянка з Покуття» (1925) В. Касіяна і шевченківських мотивів у техніці ак-

ватинту М. Дерегуса до маринізму М. Глуценка. А від кримчанки В. Цветкової очікуєш на морський пейзаж, а бачиш «Квіти півдня» (1980). На картині 1957 року С. Шишка зображено риг Хрещатика, але такий безжурний. Є «музична» картина «За лісом» (1985) В. Зарецького і «Звір» Марії Приймаченко, на яку представлена ще й ткана варіація в залі прикладного мистецтва.

Можна побачити роботи нинішніх класиків. Олександр Дубовик зі знаковим «Вторгненням» (2016) — спалахи з темрявою букетів. Є впізнаваний Анатолій Криволап і загадковий Тиберій Сільваши — «Флора»: оголена дівчина і вбраний в дари саду показний чоловік. Організатори виставки тяжіють до сталого реалізму, який тішить око консервативного глядача.

Скульптор А. Забой зобразив «Пієту XX століття» (1970). Це символічний

На виставці можна подивитися роботи сучасні й ті, що давно стали класикою українського мистецтва

крик з розірваного нутра — сидяча фігура у вигляді стільця. Бронзовий бюст від О. Сухоліта і скульптура І. Гречаника «Ікар», просторова композиція з граніту і латуні «Пігмаліон» М. Перепелиці та метал, кістка, кристали і внутрішнє підсвічування в апокаліптичній «Чумі» (2018) О. Микитеня.

Деякі художники акцентують картини обрамленням, наприклад, у вигляді селянського вікна. А ось інсталяція-живопис на полотні в рамі зі справжніми яйцями, ножом і ложкою. Найбільша за розмірами робота на виставці — тьмяна «Українська молитва» (2018) Д. Коваліва. А Горбенко з Одеси представив ностальгійну «Кримську архітектуру», написану 2017 року.

Ліногравюри, темпера, пастель, гуаш, гравюри. Папір, туш, поліхромне дерево. І поряд — звичні акварелі. Але є твори, в яких експериментують із матеріалами. У С. Боровського в натурморті використано сталь, гарячу емаль, шкіру, дерево. Теплі й людяні роботи можна побачити в залах декоративно-прикладного мистецтва, багато витинанок і батиків. Зупиняє робота Т. Пранчук «Райдужні змійки» — неперевантажена абстрактна вишивка на льоні.

Гадаю, і пересічний глядач, і шанувальник новітніх художніх практик знайде цікаве серед нових імен і серед робіт митців, що вже прославили Україну. Виставка працюватиме до 28 жовтня.

Шалена козацька історія про час нинішній

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

КІНО. З 25 жовтня на великих екранах можна переглянути фільм-фентезі «Чорний козак». Це чи не перша українська стрічка, яку в листопаді представлять на американському кіноринку.

Картина унікальна. Це перший народний кінопроект, у титрах якого майже 270 прізвищ. Ще стільки само людей працювало на волонтерських засадах, без оплати і гонорарів. Представники столичної школи гримерів на знімальному майданчику здобували навички під час виробничої практики. Історичні реконструктори долучилися до зйомок у власних обладунках, зі зброєю. Бюджет фільму, а це понад два мільйони гривень, жертвували і фермери, і великі компанії.

Знімав «Чорного козака» не професійний режисер, а директор археологічного заповідника «Трипільська культура» в селі Легедзине Черкаської області Владислав Чабанюк. На допрем'єрному показі в Тернополі він роз-

повів, що кіно захоплюється давно, свого часу в народній студії «Мальва» знімав аматорські короткометражки. Понад 10 років тому загорівся ідеєю зняти фільм за мотивами казки Сашка Лірника «Про вдову Ганну Шулячку, Чорного Козака і страшне заклиття». На його думку, казка дає змогу і пофантазувати, і не заходити в кіно історичне, для якого потрібно величезні кошти. У гаманці було 10 тисяч гривень. З ними наважився взятися за творчу працю.

Знімальний процес розпочали у жовтні 2008-го. Через 10 років розпочинається прокат фільму. Зйомки тривали ледь не п'ять років. Потім відзнятий матеріал лежав на полиці. «Гроші з'явилися торішньої осені, тож змогли закінчити кіно, залучаючи й професійні студії», — зазначив режисер.

Певна річ, що за час тривалих зйомок сценарій змінювали не раз. Владислав Чабанюк ввів чимало нових героїв. Свій знак на цьому поставив і час. У країні відбулася Революція гідності, російський агресор окупував

Крим, почав війну на Донбасі. Тож у банді людоловів з'явився й персонаж московитів. «Нинішнє покоління добре знає, що це за образ», — переконаний Владислав Чабанюк.

Стрічка занурює нас у XVII століття, в містичний світ, зображує різні сторони козацької долі. Зрештою, ідея нашого буття вкладається в уста героїні Ліпіїди, роль якої зіграла Людмила Тесленко-Пономаренко: «Землю свою любити треба й захищати. Жінки рід наш бережуть, а козаки, то Мамаї — захисники землі нашої». Марина Юрчак — єдина професійна акторка, яка знялася в «Чорному козаку». Каже, працювала над втіленням образу головної героїні Ганни щиро й до останнього вірила, що фільм покаже-таки великий екран. Глядач упізнає в ролях відомих нині українців: братів Капранових, Сашка Лірника, гурт «ДахаБраха».

Кошти, які отримають від прокату фільму, передадуть на реабілітацію українських воїнів, постраждалих під час бойових дій у зоні АТО.

Режисер фільму Владислав Чабанюк і виконавиця головної ролі Марина Юрчак

